

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 13 — 'Εν δε ταίς επαρχ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Ὅλον τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἀνηγγέλαμεν διὰ τὸ σημερινὸν φύλλον θὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὸ φύλλον τῆ προσεχοῦς Παρασκευῆς.

Ἐπὶ πλέον προστίθεται καὶ ἄρθρον τοῦ **Φαλέξ** δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ **Εὐξ** ἦτο **ἀραπίνα**.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

«Ὅχι, γράφει ἡ «**Παλιγγενεσία**», δὲν θέλομεν ἐξαιρέσεις, δὲν τὰς θέλομεν, οὐδ' ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐξαιρεθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.»

Ἡ ἀνόητος! ἔλησμόνησεν ὅτι ἂν κατέβαιεν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ πρῶτος ἐξηρημένος θὰ ἦτον αὐτός, διότι αὐτὸς ὑπερέτῃσεν, ἔχυσεν αἷμα ὑπὲρ τοῦ περιουσίου τοῦ λαοῦ καὶ πέθανε μάλιστα μὲ τὰ σωτὰ του.

Ἐκτός ἐάν ὁ κ. Λομβάρδος, ἐπειδὴ δὲν θὰ ἦτον ἀνεψιὸς του, ἀπεφάσιζεν οὔτε αὐτὸν νὰ ἐξαιρέσῃ.

Νοστιμωτάτη πάλη συνάπτεται μεταξύ ἑνὸς γεωγράφου, τοῦ κ. Δήμιτσα, καὶ ἑνὸς τεττιτογράφου, τοῦ κ. Πανταζῆ, περὶ τοῦ ἂν ἡ Ἴερισσὸς γράφεται μὲ τὸ πρῶτον Ἰῶτα ἢ Ἴερισσός, ὅπως τὴν ἔγραψεν ὁ κ. Πανταζῆς. Ὁ τελευταῖος λέγει ὅτι ἤξευρε ὅτι γράφεται μὲ Ἰῶτα, διότι ὁ ἐπίσκοπος Ἴερισσοῦ εἶνε φίλος του καὶ τοῦ ἔγραψε. Ἀλλὰ λέγει ἔγραψε Ἴερισσός ἀδιότι δὲν εἶχε διαθέσιμον ἓν Ἰῶτα.»

Ἴδου τί ἔτρεξε κατὰ τὰς ἰδικὰς μας «μηχανευσικὰς πληροφορίας.»

Ὁ δεσπότης ἤξευρε νὰ ὀρθογράψῃ τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ ἐπροτίμησε κατὰ δεσποτικὴν ἀδυναμίαν νὰ βάλῃ τὸ Ἰῶτα ἀπὸ κάτω του, δηλαδὴ κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς του.

Καὶ ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται διατί ὁ Πανταζῆς δὲν εἶχεν, ὡς γράφει ἐν τῇ «**Παλιγγενεσία**», διαθέσιμον τὸ Ἰῶτά του.

Ἄν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπεφάσιζε νὰ τὰ κάμῃ ὅλα θάλασσαν, ὁ ὑπουργὸς π. κ. Βούλγαρης συναγωνιζόμενος πρός ἐκείνον ἀπεφάσιζε νὰ κάμῃ ὅλους θάλασσαν.

Ἐντεῦθεν προμηθεύει μὲ ναυτικὰ φυλλάδια πάντα κηφῆνα χερσαῖον μὴ θέλοντα νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατόν.

Ἐἰς μίαν ἐκ τῶν προσηχῶν ἀγγρεῦσεών του ἐν τῇ βουλῇ — αἰτινες θὰ εἶναι πάμπολλαι — θὰ τὸν ἀκούσωμεν νὰ λέγῃ:

— Ἐπὶ τῶν ἡμεθῶν μου οἱ ἰβγάται τῆς θαλάσσης ἐπληθύνθησαν ὡς αἱ τβίχες τῆς κεραθῆς μου.

Ἡ «**Ἐφημερίς**» εἰσήγαγε νέον σύστημα ἑορτολογίου — ἐπιθετικοῦ. — Ἐάν τὸ ἐν λόγῳ σύστημα εὐδοωθῇ, πιστεύομεν ὅτι ἕκαστος ἑορτάζων θὰ στέλνῃ καὶ μίαν σύντομον βιογραφίαν του. Ὅσοι βαρύνονται, δύνανται νὰ ἀναθέτουν εἰς ἡμᾶς τὴν σύνταξιν τοιοῦτων βιογραφιῶν. Ὡ! νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ εὐχαριστηθοῦν.

Μία προἶξ δύο ἑκατομμυρίων, ὅλη εἰς χρυσόν, Συριανῆς προελεύσεως, ἔπαιρνε τὸν ἄερα τῆς προχθῆς εἰς τὸ Φάληρον. Τί νόστιμος προἶξ καὶ μὲ τί ἀφέλειαν περιπατοῦσε! Ἐννοεῖται ὅτι ἔδαιμόνισε πολλούς.

Ἐἰς ἐκ τῶν πολλῶν ἅμα τὴν εἶδε ἀνεφώνησε: Ἡ προἶξ αὐτὴ δικαιούται νὰ πάρῃ δέκα συζύγους. Ὡ! εἶναι καὶ πολὺ διακόσαιοι χιλιάδες δι' ἕκαστον ἐκ τῶν δέκα.

Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἀκούομεν ὅτι θὰ σχηματισθῇ ἑταιρία ὑπὸ τὴν προεδρείαν δύο Γεροντοπαλληκάρων, ἧτις εἰς τὸ Καταστατικόν τῆς ἀνέγραψεν ὡς σκοπὸν τῆς ἑταιρίας τὴν διὰ παντός τρόπον ἐμετάλλευσιν τῆς ἐν λόγῳ προικός.

Τὸ Καφενεῖον Γιαννοπούλου μετὰ τὴν νέαν του διακοσμητικὴν ὕψωση ὅλα τὰ δεκάρικα ποτὰ ἢ βρωτὰ εἰς δεκαπεντάρικα.

Ὁ διάβολος τὰ ἔφερε τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ὕψωμοῦ, κάθε ποτὸν νὰ ἔχῃ καὶ κᾶτι τι, ὁ καφὲς μυίας, τὸ λουκουμι σκόνην, τὸ νερὸ σκουριδάκια.

— Ἐ, τί τὰ θέλετε, παρατηρεῖ εἰς θαμῶν, ὁ ἄνθρωπος τ' ἀνέβασε τὰ ποτὰ του, δὲν μποροῦσε νὰ τὰ δίδῃ ἔτσι σκέτα.